

Geschiedenis van Simpelveld 5

De zoon van Pepijn de Korte was Karel de Grote. Hij is de grootste en voornaamste van alle Franckische vorsten, die van 768 - 814 regeerde. Hij kwam en verbleef veel in Aken, ook wel 'ns in Maastricht. In onze streek zal hij dus toen geen onbekende figuur zijn geweest. In 800 werd Karel door Paus Leo III tot keizer van 't Heilige Roomse Rijk gekroond. In 805 is de Paus naar Aken gekomen waar de pas voltooide Domkerk door hem geconsacreerd werd. Volgens de legende zou Karel aan de Paus beloofd hebben, dat er bij die pléchtigheid evenveel bisschoppen aanwezig zouden zijn, als 't jaar dagen heeft. Op de dag van de wijding echter waren er slechts 363 aanwezig. Gondulphus en Monulphus, twee bisschoppen van Maastricht die reeds lang dood waren, zouden toen uit hun graven verreezen zijn en er 't getal 365 van gemaakt hebben. Op verzoek van de bisschop van Luik bracht de Paus, vergezeld van Keizer Karel, een bezoek aan diens diocees (bisdom).

Maastricht werd toen ook met een bezoek vereerd. Het lijkt helemaal niet onwaarschijnlijk dat Paus en Keizer toen door Simpelveld trokken.

Karel de Grote stierf in 814 en werd in Aken in de Dom begraven. Zijn zoon Lodewijk de Vrome was z'n opvolger. Nu was deze, zoals zijn bijnaam reeds zegt, wel erg vroom en godsdienstig, maar regeren lag hem niet. Hij kon niet in de schaduw staan van z'n vader Karel. Spoedig werd hij dan ook gedwongen zijn rijk, dat door Karel met veel offers en bloed verworven was, onder zijn 3 zoons te verdelen. (817)

In 843 werd bij 't verdrag van Verdun 'n nieuwe verdeling getroffen, die heden ten dage in grote trekken nog bestaat, nl. 'n linkerstuk (het tegenwoordige Frankrijk), 'n rechterstuk (het tegenw. Duitsland) en een middenstuk, waartoe ook de Maasgouw, waarin Simpelveld lag, behoorde.

In 855 stierf de Keizer van 't Middenrijk. Zijn gebied viel uiteen in twee delen, nl. Opper- en Neder-Lotharingen. In 869 bij de dood van Lo-

tharius (Keizer van Opper-Loth.) begon de strijd tussen het westelijk deel (Frankrijk) en 't oostelijk deel (Duitsland) om het bezit van 't Middenrijk. Tot op heden is dit gebied de oorzaak van alle oorlogen tussen Frankrijk en Duitsland geweest. Elzas, Lotharingen, Saar, Eupen, Malmedy, Bourgondie, allemaal gebieden die in het Middenrijk lagen en herhaaldelijk van eigenaar verwisseld zijn.

In 870 bij het Partageverdrag van Marsana (teg. Meerssen) werd de verdeling van 't Middenrijk voor de eerste keer geregeld, maar zoals later zou blijken niet voor de laatste keer. Het gebied van de Maasgouw op de linker oever kwam aan Frankrijk en dat op de rechter (waarin Simpelveld lag) aan Duitsland, waar toen Keizer Lodewijk de Duitser regeerde. Zijn opvolgers waren zeer zwakke vorsten. In 887 werd Keizer Karel de Dikke zelfs afgezet, omdat hij niet tegen de Noormannen opgewassen was. Hij werd vervangen door Arnulf van Karinthië. Deze nam de strijd tegen de gevaarlijke indringers op. Van 800-1000 trokken de Noormannen of Vikingers door een groot gedeelte van Europa rond. Het waren heidense mensen uit Noorwegen, Zweden en Denemarken die door overbevolking in eigen land gedwongen waren elders een bestaan te zoeken.

Plunderen en roven vonden zij de beste en gemakkelijkste oplossing. Het Frankische Rijk lieten zij, zolang er 'n machtig vorst regeerde, met rust. Na de dood van Karel de Grote werden deze streken aangedaan. Vooral door de onderlinge oorlogen tussen de opvolgers van Karel hadden de Noormannen vrij spel. Moordend en plundereend (vooral kerken en kloosters moesten het ontgelden) trokken ze hier overal rond. In 881 veroverden ze zelfs Maastricht, dat vreselijk door hen geplunderd werd. Geen wonder dat onze voorouders eeuwen lang gebeden hebben: „Van de woede der Noormannen, verlos ons Heer.”
H.V.W. (wordt vervolgt)